

[Larsen-Ledet]

Vi er glade for, at både deltidslandmænd og småfamiliebrugene er omfattet af loven. Vi er endvidere tilfredse med, at der er fastsat grænser for, hvor meget der må tjenes uden for landbruget. Vi synes, at landbrugsministerens forslag om den nye type grønne obligationer er et værdifuldt element i refinansieringspakken, og vi er ikke kede af, at jordbrugslånene får en mere fremtrædende plads.

Socialdemokraterne har stillet et ændringsforslag om en ny afdragsprofil til jordbrugslånene. Modellen kan være tiltalende, idet de, der har størst gæld, også får de største afdragsbidrag, altså tilskud til afdragene. Men vi er ikke tilfredse med grupperingen, og derfor stemmer vi imod, men vi vil gerne vende tilbage til forslaget principper mellem anden og tredje behandling. Endelig har jeg med tilfredshed konstateret den interesse, SF har vist over for regeringens forslag.

Så kommer jeg til Fremskridtspartiets holdning til refinansieringsforslagene og til landbrugsforhold i det hele taget. Her må jeg nok sige, at for det første oplevede vi et desperat forsøg fra hr. Dohrmanns side på at så splid i regeringen ved at påstå, at Venstre havde en anden holdning til Fremskridtspartiets forslag, end Konservative og Radikale havde. Det er en stor usandhed, som hr. Dohrmann ingen vegne kommer med.

Dernæst oplevede vi, at hr. Dohrmann totalt negligerede det faktum, at regeringspartierne er gået meget vidt i tilsagnet om liberalisering af adgang til at købe landbrug. Efter det tilsagn, der er givet, vil mere end halvdelen af de danske landbrug kunne overtages af hvem som helst, kun med et krav om bopælspligt. Hr. Dohrmann vil komme til at opleve, at det krav vil være ufravigeligt, men deri ligger alligevel en imødekommenhed til Fremskridtspartiet. Det er af forhandlingsforløbet forhåbentlig tydeligt fremgået, at der var vilje til at forhandle med Fremskridtspartiet også fra radikal side, men Fremskridtspartiet vil blande alle landbrugs-spørgsmål sammen, og det kan vi ikke nå. Det er sagt meget klart ved første behandling, at det ikke kan nås nu. Vi ville i så fald komme et langt stykke ind i næste samling, inden vi kunne få en løsning, som både skulle omfatte refinansiering, landbrugslove, ejerformer og forpagtningsforhold.

Endelig er der også den saglige kendsgerning, at Bernstein-udvalgets delrapport nr. 2 først kan foreligge til efteråret. Derfor mener jeg, at Fremskridtspartiets spillen med musklerne over for regeringen er helt usaglig. Jeg synes, det er på tide, at Fremskridtspartiets egentlige landbrugsholdning kommer på bordet. Efter min opfattelse er det renlivet godsejerpolitik, som burde medføre, at Fremskridtspartiet fik en medalje fra Tolvmandsforeningerne. Det er de frie kræfters frie spil: Hvem som helst skal kunne købe hvad som helst og sammenlægge ubegrænset. Det vil altså sige, at firmaer, koncerner, aktieselskaber, udenlandske som danske, kan opkøbe dansk jord og danske landbrugsejendomme. Fremskridtspartiet står for en så aggressiv og storkapitalistisk landbrugs-politik, at jeg i hvert fald får kuldegysninger ved det.

Rådgivningstjenesten for dansk landbrug skal ophøre om et par år. Det betyder en voldsom omkostningsstigning for landbruget. Under mælkekvoteringsordningen, hvor vi på et vist tidspunkt havde valget mellem enten at begrænse mælkeproduktionen eller også at få en meget hård handelskrig valgte Danmark af de to onder – jeg erkender gerne, at det var to onder – det mindste. Også denne ordning vil Fremskridtspartiet slå i stykker.

Jeg vil afslutningsvis sige til Fremskridtspartiet, at jeg er både rystet og skuffet over, at Fremskridtspartiet ved denne lejlighed demonstrerer en sådan barsk kapitalmagt, som tilfældet er, og desværre fuldstændig lukker øjnene for de parlamentariske politiske realiteter og er ved at manøvrere sig selv ud på sidelinjen.

Vi er parat til i næste samling at drøfte landbrugslove – og det har vi sagt meget tydeligt – at drøfte ejerformer, drøfte andelslandbrug, drøfte forskellige ejerformer og forpagtningsformer. Det kan ikke siges mere tydeligt, end det er sagt. Det står vi selvfølgelig ved.

Til Socialdemokratiet vil jeg gerne sige, at man her også blander mange ting sammen. Det er efter min opfattelse fuldstændig meningsløst at indblande medhjælperloven i refinansieringsdebatten. Det har ikke en pind med hinanden at gøre. Jeg er også betænkelig ved enhedsprioriteringsforslaget. Vi har set, hvordan det har virket i praksis. Det har medført en konkurrence imellem institutterne, som har medført lånetilbud, der ikke altid var i overensstem-